

שנה

סוכה

שלום הוגן וניצח, ליישוב הסיכוסך בין ישראל ומדינות ערב על-ידי הגשמתה המלאה של החלטת מועצת הביטחון של האו"ם מיום 22 בנובמבר 1967.

ועד השלום הסובייטי, ברית-המועצות המעטפה המבוטלת בבוליים טובי ייטיס, בה הגיעה ברכת ועד השלום הסובייטי לשנה החדשה — ראה גלופה.

שאלת

קרב!

הוד מעלתך האזרח: תהיה שנת 72 שנת ההכרעה. אתה חי בטוב שבעולמות. נומה נומה. תמצוץ ובלע. חלומות פו.

אין לך תשובה. יתנץ בגפו איזה אברהמי-לה את התרפים. ילחם לבדו עם הרוזנים השומרי הטוסים. יאבק לו יחידי בכל צבא העכומים שבבילגו. ואנחנו כולנו מה? הרוב הדוסק — הקק!

ג. גל, חיפה

חופש

העיתונות

העולם הזה" 1788, מכתבי קורא אינם שהצדיקו שריפת המערכת. איני טוען כי כל אדם צריך לאהוד את העולם הזה, לעיונותיו או דרכי פעולתו, אך גם אם אתם ביום העולם הזה, מתגנדיים לו, ושמחים על כך כי הוא הוצת, עליכם לעשות זאת בגלוי.

מדוע אתם מסתתרים מאחורי שמות כמו: "קורא", "אחד הבוים", "א.ת." וכו'. אם אתם יודעים לשמוח כליכך בהצתת מערכת העולם הזה מדוע אין לכם די אומץ לפרסם את שמותיכם במלואם. כותב המכתב אשר מכנה עצמו בשם "קורא" כותב: "...אם מקומכם בין עיתורי גים הראויים להנות מחופש העתונות והדמוקרטיה."

שאלה לי אליך מר "קורא": האם עיתון אחר היה מפרסם בכלל את מכתבך? יעקב טיימברג, תל-אביב

מסורת

של שנים

שנואה עלי שמה לאיד. במשך כל קיומו של השבועון הייתי קונה אותו בכל יום רביעי בבוקר בקיוסק שממול.

אוי למנהיג

שזה מעריצו

נדמה לי, מר אורי אבנרי, שאתה וחברך דן בן-אמוץ הינכם טינופת ציבורית מס. 1, אתם ממש מגועי-ליים!

ואין לכם מושג, אילו הגעתם לקר שוליו של דיון — אני מבטיח לכם שהמדינה היתה מרשה גם לכם להי-פור קצת בניגוד לחוק, למרות ש-עדיין לא הוכחתם בבירור שדיון עבר על החוק.

אורי אבנרי, אתה יודע שאתה אדם המלוכלך ביותר במדינה הזאת! אתה ודאי מכיר את עצמך!

ועוד דבר אומר לך, אז אולי תגיד לחברך דן בן-אמוץ שאם הוא השב לרפוק את דיון — אז הוא טעה; פשוט, בדרך הזאת, הצטרף עוד מעריץ נלהב לאישיותו של דיון. תהיה גבר, ותפרסם את מכתבי זה בעיתון. אולי תזכיר קצת בזה משהו...

אבל אני יודע שאתה תיקרע דמים אלה לגורים, אחרי שתקרא אותם. ממני הנותב בעולם שם, צנחן לשעבר, באר-שבע

חבל שהשירות בצנחנים לא הפך את כותב המכתב לגבר עד כדי כך שיחתום על מכתב ההשמצה שלו.

מעטמת ועד השלום הסובייטי

לשלום הוגן

המאבק

ברחוב

"העולם הזה" 1790-1787, כתב-ביתו של דן בן-אמוץ על שוד העתיקות של משה דיין.

אני מבקש בזה סליחה ומחילה מדן בן-אמוץ על כל דבר רע שחשבתי או אמרתי עליו אי-פעם. מסתבר כי למר בן-אמוץ, משהוא מניח לויברטורים השונים, יש מה לומר. והדרך בה הוא אומר זאת לאתרונה מעוררת יראת כבוד. אפילו מר-חמד עלי הגדול, בימיו הטובים ביותר, לא הלם כה קשות ומדוייקות.

אלא מאי? לדיבורים ולמלים אין ערך רב בארץ הזו. מאמרים ורשימות טובים קה (תלתי שמע) חריפים ככל שיהיו — לא שינו ולא ישנו הרבה. הם ימשיכו להתנפץ אל חומת האדישות, הצביעות, המירמה והולכת השולל המגוננות על חברי המקיאולויס-שליכיש המהווה את רוב נבחריו העם שלנו ובחיריו.

לפיכך לא נותר לנו אלא לאמץ את מסקנתם של הרברט מרקוזה ודן בן-אמוץ כי המאבק על הדימוקרטיה בימינו חייב להתנהל גם ואולי בעיקר ברחוב.

דומה שהגיעה העת לערוך רוויזיה מר-היקת לכת בכל הקונפציות שהדריכו עד כה את היסודות האופוזיציוניים האמיתיים בארץ הזו.

מ. יואש, תל-אביב

שמועות

ברחוב

ברחוב רווחות שמועות חזקות האומרות, כי יגאל אלון הקים לו באחרונה מטה מיוחד של מקורבים, שצריכים לדאוג לשני דברים: מצד אחד לשפר את תדמיתו של אלון כרהוב הישראלי ומאידך — להשחיר את תדמיתם של יריביו לכסא ראשה-הממשלה. ובעיקר משה דיין, לקראת סיום הקדנציה של גולדה.

שמועות אלה גם אומרות, שאנשיו של יגאל אלון, כשם שדאגו למסור לכם את האינפורמציה על שוד העתיקות של משה דיין, וכן גם סייעו לפרסם את כל הסיורי-חונות והלכלוכים בקשר לנתיבי 99, אוטוקורס ורד וכו' וכו', על מנת להשמץ את ספיר ולקלקל את סיכוייו כראש-ממשלה מיועד. האם זה נכון? ובעיקר מה שמעניין אותי: האם יהיה לכם דם לפרסם את המכתב הזה מעל דפי עיתונכם? יוסף גריש, תל-אביב

דמו

חנוכה

"העולם הזה" 1789, "חיים לס-קוב מוצע לתפקיד מפכ"ל המש-טרה", תשקיף על מינוי במשטרה.

שמחתי לקרוא בעיתונכם על-יכך שיש סיכויים שחיים לסקוב יקבל מינוי כמפקח הכללי של משטרת-ישראל.

אילו רצתה המדינה להעניק דמיונוכה כללי לכל אורחיה, לא יכלה חשוב על מתנה יותר נאה ומתאימה.

לכרת את חיים לסקוב מאז הוא לפלור-גז 6 של ה"באפס", בקרית-מוצקין, כש-עדיין היו על תפיו הכתפיות הלבנות, לפני שקיבל את הדרגה של סגן-משנה.

חיים לסקוב, התגלה מייד כבחור מלא מרץ (הוא הישל אותנו על חוף הים ולימר דנו גיאורגייסטו); וכבר אז התבלט בי-ישרו הבלתי מתפשר.

עקבתי אחרי עלייתו בשלבי הקריירה. לדעתי הוא אחד האנשים הישרים ביותר הנמצאים כיום בישראל, ולצדו מספרם מועט, כמו שכתוב "נער יספרם"! אם יש מי שיכול להעלות קרנה של המשטרה בעיני אזרחי-ישראל, לסקוב הוא האיש; ויפה שעה אחת קודם, שממ-שלת-ישראל תיתן ה"מכשלה הזאת" תחת ידיו והוא יפאר שמה ויוציאנה מאפלה לאור-גדול.

יצחק א. דגני, טבריה

זכותם של

סרכני גיוס

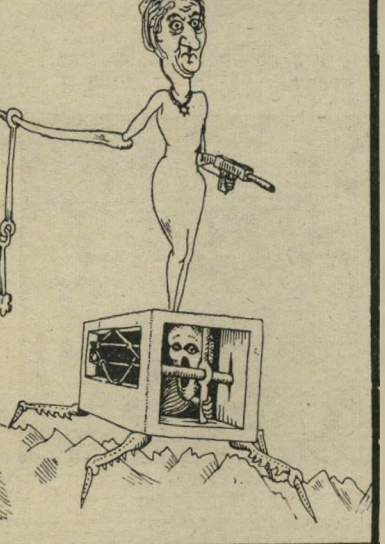
סרכן הגיוס גיורא נוימן עצור כרגע בכלא 6 הצבאי. האם אתם תומכים במעי-צרו או מתנגדים לו?

האם אתם תומכים בזכותם של צעירים בישראל לטוב להתגייס לצבא — (כל סקיד וחובש בו משהרר חייל לשירות) צבא כיבוש בעזה, בגדה ובשאר השטחים הכבושים?

אורי אבנרי, אל תהיה מוגילב, איזור אומץ מוסרי לפרסם עמדה מנומקת — לחיוב או לשלילה, בעיתונך.

עקיבא אור, לונדון

עקיבא אור, ממייסדי קבוצת מצפן, שוהה מזה שנים רבות בלונדון. מכתבו הגיע על גבי גלויה המופצת ברחבי העולם

ועד המהפכנים הישראליים

צבא כיבוש

עליידי ועד הפעולה המהפכנית של ישרא-ליים בחו"ל הקשור במצפן.

ובאשר לעצם המכתב של הקורא אור: אורי אבנרי הביע את דעתו על היחסים בין צה"ל ומחנה-השלום, השוללת סרבנות מלחמה במציאות של ישראל, במאמר הגדון: "טלית שכולה חאקי (העולם הזה 1785). יחד עם זה דוגל אבנרי בזכותם של סרבני-מלחמה מסתמים מצפוניים כנים, לזכות בשחרור משירות צבאי, בתנאי שירותו שרות לאומי אלטרנטיבי.

אורי אבנרי אינו סבור שעמיו ללמוד אומץ-לב מאנשי מצפן הלוחמים את מלח-מותיהם בלונדון.

מעות

לעולם צודקת

"הפשרת שלגים בהרמון יצרה מפל-י.ם. עלה מפלס הכנסת (כותרת ב.דבר), 23.12.71.

חנה גבאי, גבעתיים

קוראים השוחחים מכתבים מתבקשים לנפח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצדדים תמר נות למכתביהם.